

К. т. н. Куценко В. Й.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**СОЦІАЛЬНО-ВІДПОВІДАЛЬНЕ ПІДПРИЄМНИЦТВО –
МАЙБУТНЄ УКРАЇНИ**

Безперервні полісистемні кризи й негаразди світового бізнесу та в Україні, які стають все загрозливішими усій людській цивілізації на планеті Земля, збентежили різноманітних публічних діячів та соціально орієнтованих науковців як в нашій країні, так і за кордоном, щоб задумалися й змінили у своїх економічних теоріях егоїстичні меркантильні цінності існуючого бізнесу. Активісти почали активно впроваджувати соціально відповідальну концепцію бізнесу в рамках соціального підприємництва. Одними з перших засновників соціальних підприємств стали країни північної Європи, такі як Данія та Норвегія, в яких держава не відділена від церкви. Влада на макро- та мікрорівнях у наведених країнах управляє на засадах синкретичності («об'єднання»), яка передбачає офіційний статус і підтримку державної (національної) церкви, зберігаючи історичні надбання – духовно-культурні цінності народів [4].

Все ж, усім нам корисно згадати, що історичне коріння істинної соціалізації суспільства на засадах духовно-моральної культури життєдіяльності та праці розпочиналося і успішно продовжувалося на землях України, коли держава ефективно керувала на духовно-моральних началах: тривалістю понад 2000 років небачена до цього в світі за своїм духовно-матеріальним розвитком Трипільська культура (5000-7000 років тому) і «Епоха Київської Русі IX-XII ст. – золотий вік розвитку духовної культури з єдиною мовою, релігією, ментальністю (від лат. розум, мислення)» [2]. Отже, стає зрозумілою основна причина практичної відсутності корупції в Данії та Норвегії і практично лідерства по корупції сучасної України. А корупція ж від лат. *Corruptere, corruptio* – «розтління, псування душі», то про яке без кризове функціонування, удосконалення та оновлення існуючого бізнесу України

можемо говорити: ні про економічне, ні, тим паче, про соціальне? То ж, настав час відродження морально-етичної культури життєдіяльності й праці кожного з нас і владних органів держави для забезпечення соціальної відповідальності, зростання якості життєдіяльності суспільства і поступового досягнення стійкого (життєдайного довговічного) розвитку соціального підприємства та країни в цілому, бо уже, навіть, захід нас спонукає до соціально-орієнтованої економіки.

Е. М. Вілсон, директор MBA (освіта «Master of Business Administration») «займається акредитацією 250 провідних бізнес-шкіл світу та є головою організації «Принципи відповідальної управлінської освіти» і фахівцем зі сталого розвитку та соціально відповідального управління» стверджує: «соціальне підприємство може стати і стає успішним бізнесом», бо його основою є «користь суспільству. ...таким способом ведення бізнесу ми хочемо забезпечити людей освітою, роботою та рівними правами. ...морально — це правильно» [1].

У нас в Україні так довго було, тож будуємо майбутнє разом і зараз. Максимович Б. з Української нафтогазової академії запевняє: «І дуже прикро, що в ЗМІ та в широкому соціумі майже немає думок про надзвичайну сутність України, про її зіркову приналежність. Адже саме тому сили зла так ретельно впродовж багатьох століть стараються винищити глибинні основи нашої національної та духовної ідентичності. Нашу цнотливість, нашу мову, наші традиції, наше устремління пізнавати глибинні закони Буття». «Тепер потрібна величезна творча робота нашої духовної інтелігенції, щоб уміло скористатися цією духовною свободою, розробити стратегію нашого духовного, соціального та економічного розвитку з випереджальним розробленням системи формування позитивного світогляду особистості на засадах пізнання і відродження Любові, бо тільки на засадах Любові може бути новітнє відродження України й усєї цивілізації. Нам потрібно в Любові відновити цінність Господаря, який відродить родючість Землі, чистоту Води, винищені Ліси. Для цього потрібна політична воля керманівців України щодо створення

мільйона фермерських господарств». «Нам потрібно в Любові створити новітню екологічно безпечну, енергоощадну та високотехнологічну промисловість. Нам потрібно в Любові розбудувати такі суспільні відносини, в яких буде діяти принцип позитивної суми (win-win), коли співпраця у взаємодоповненні приводить до взаємозбагачення як у матеріальному, так і в духовному плані» [3]. «Win-win» з англ. «позитивна сума (результат), безпрограшні учасники, переможець-переможець, коли немає переможених у діалозі, бізнесі», натомість: успішна спільна трудова діяльність, а не конкуренція та насилля, обман та комерційні таємниці.

Список використаних джерел:

1. За соціальним підприємництвом майбутнє: експерти про благодійний бізнес у світі та Україні. Дивись.info. 2017. URL: <https://dyvys.info/2017/03/30/za-sotsialnym-pidpruyemnytstvom-majbutnye-eksperty-pro-blagodijnyj-biznes-u-sviti-ta-ukrayini/>
2. Київська Русь – стародавня держава східних слов'ян. *Країнознавство для слухачів-іноземців підготовчого відділення* : навч. посіб. / Азарова Л. Є., Горчинська Л. В., Зозуля І. Є. та ін. Вінниця : ВНТУ, 2010. 85 с. URL: https://web.posibnyky.vntu.edu.ua/icgn/azarova_krayinoznavstvo_inozem_sluhachiv/2.html
3. Максимович Богдан. До зірок! Потрібна величезна творча робота інтелігенції, щоб уміло скористатися духовною свободою. День. Kiev.ua. 22 серпня, 2019. URL: <https://m.day.kyiv.ua/uk/article/poshta-dnya/do-zirok>
4. Слободян В. Я. Соціокультурна роль релігії та церкви в державотворчому дискурсі українського консерватизму. Вісник НАДУ при Президентіві України (Серія “Державне управління”). Соціальна і гуманітарна політика. № 1. 2017. С. 104-111. URL: <http://visnyk.academy.gov.ua/pages/dop/66/files/e83f17c6-9734-4c46-9621-e8f63d326577.pdf>